

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Υμηττού 47-51, 161-21 Καισαριανή. Τηλ. 210-7224123 Fax 210-7223584
(Internet) <http://www.imkby.gr> (e-mail) info@imkby.gr

Αριθμ. Πρωτ.: Φ.1/3/958

Έν Καισαριανῇ τῇ 3ῃ Αὐγούστου 2004

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 35 η

Πρός
Τόν Εὐαγγῆ Ἱερό Κλῆρο
καί τόν Φιλόχριστο Λαό τοῦ Θεοῦ
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τέκνα μου ἀγαπητά ἐν Κυρίῳ
νά ἔχετε τήν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ εἰς τίς καρδίες σας.

“ Πάντα ὑπομένω διά τούς ἐκλεκτούς, ἵνα καί αὐτοί σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετά δόξης αἰωνίου ” (Β΄ Τιμ. β΄ 10).

Οἱ θεσπέσιοι αὐτοί λόγοι τοῦ κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου ἤχοῦν κατά τήν παροῦσαν ἐπίσημον ἡμέραν εἰς τά ὧτα καί τόν νοῦν μας.

Σήμερον Κυριακὴν πρό τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κατά τήν ὁποίαν ἡ Ἁγία Μητέρα μας Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά βιώσωμεν τό μυστήριον τοῦ Σταυροῦ, τήν λυτρωτικὴν θυσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά ἐμπνευσθῶμεν ἐξ αὐτῆς καί νά ἐνισχυθῶμεν ἀγωνιζόμενοι τόν καλὸ ἀγῶνα τῆς πίστεως καί τῆς ἀρετῆς.

Σήμερον ἐπίσης ἡ μνήμη τῆς Ἐκκλησίας στρέφεται καί πρὸς τὰ σεβάσματα πρόσωπα, τοῦ καρυφαίου μάρτυρος Ἱεράρχου Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου

καί τῶν ἄλλων Ἱεραρχῶν: Κυδωνιῶν Γρηγορίου, Μοσχονησίων Ἀμβροσίου, Ἰκονίου Προκοπίου, Ζήλων Εὐθυμίου καί ὄλων τῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὅποιοι ἐτελείωσαν τόν ἐπίγειο βίο τους μέ μαρτύρια, διωγμούς, βασανιστήρια κατά τήν περίοδον ἐκείνην τῆς μεγάλης καταστροφῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί τῆς ἐξορίας τῶν Πατέρων μας ἐκ τῶν πατρογονικῶν ἐστιῶν τους κατά τόν Αὐγουστον – Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1922.

“ Πάντα ὑπομένω διά τούς ἐκλεκτούς, ἵνα καί αὐτοί σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετά δόξης αἰωνίου ” (Β΄ Τιμ. β΄ 10).

Μέ τούς λόγους αὐτούς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται εἰς τά ἰδικά του παθήματα, τίς ἰδικές του ταλαιπωρίες, ὅλες τις θυσίες του, τῶν ὁποίων ἀποκορύφωμα ὑπῆρξε ἡ σύλληψις, ἡ φυλάκισις του καί ὁ μετ’ αὐτήν δι’ ἀποκεφαλισμοῦ θάνατος του. Ἡ δευτέρα Ἐπιστολή πρὸς Τιμόθεον ἀποτελεῖ τήν πνευματική παρακαταθήκη τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Γράφει εἰς τόν ἀγαπημένον μαθητήν του Ἀπόστολον Τιμόθεον ἐκ τῆς φυλακῆς του εἰς τήν Ρώμην ἀναμένων τήν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ δι’ ἀποκεφαλισμοῦ θανάτου του. Ὅλα αὐτά, ἐξομολογεῖται ὁ Ἀπόστολος, ὅτι ὑπομένει, πρὸς χάριν τῶν ἐκλεκτῶν, πρὸς χάριν τῶν χριστιανῶν, ἐρμηνεύων μέ αὐτούς τούς λόγους τά νόημα τῆς θυσίας του, ὅτι ὅλος ὁ κόπος, ἡ ἀγωνία, οἱ ταλαιπωρίες του ἀπεσκοποῦν εἰς τήν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν καί εἰς τήν συμμετοχήν τῶν πιστῶν εἰς τήν αἰώνιον δόξαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός ἀναφερόμενος εἰς τά χαρακτηριστικά τοῦ καλοῦ ποιμένος μεταξύ αὐτῶν περιλαμβάνει καί ὅτι *“ ὁ ποιμήν ὁ καλὸς τήν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησι ὑπὲρ τῶν προβάτων, ὁ μισθωτὴς δέ καί οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τόν λύκον ἐρχόμενον καί ἀφήσιν τὰ πρόβατα καί φεύγει καί ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά καί σκορπίζει τὰ πρόβατα, ὁ δέ μισθωτὴς φεύγει, ὅτι μισθωτὴς ἐστὶ καί οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων ”* (Ἰωάν. ι΄ 11-13). Ἡ αὐτοθυσία εἶναι

χαρακτηριστικό γνώρισμα τῶν γνησίων καί αὐθεντικῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἔχει σκοπό τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν.

Εἶναι δέ ἐπίκαιροι οἱ λόγοι αὐτοί τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί εἰς τήν περίπτωσιν τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης, διότι καί τό δικό του μαρτύριο εἰς αὐτό ἐπέβλεπε.

Ὁλόκληρος ἡ ζωή του ὑπῆρξε μία θυσία διά τό εὐσεβές Γένος τῶν Χριστιανῶν, διά τό ἀγαπημένο ποίμνιό του. Θυμόμαστε, ὅτι ὁ μακάριος ἐκεῖνος καί γενναῖος Ἱεράρχης, ὅπως ὁ Μωϋσῆς προτίμησε νά συγκακουχῇται μέ τόν Πιστόν Λαόν παρά νά ἔχη πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν τῆς ζωῆς καί τῶν τιμῶν “ *Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱός θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν* ” (Εβρ. ια΄, 24-25).

Τό ἴδιο ὑψηλό καί αὐτοθυσιαστικό φρόνημα ἐπέδειξαν καί οἱ λοιποὶ Ἱεράρχες τῶν Μικρασιατικῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, περί ὧν “ *ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος* ” (Εβρ. ια΄ 32) ἐν λεπτομερίαις τά μαρτύρια τῶν κλεινῶν Πατέρων μας.

Αὕτη ἡ προοπτική τοῦ μαρτυρίου του ἀποδεικνύει, ὅτι ὑπῆρξε ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος Μητροπολίτης Σμύρνης καί οἱ ἄλλοι Ἱεράρχες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὄχι μόνο διάδοχοι εἰς τοὺς θρόνους τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἀλλὰ καί μέτοχοι εἰς τοὺς τρόπους τῆς ἀποστολικῆς ζωῆς καί διακονίας. Ἐζησαν καί ἐτελειώθησαν ἀποστολικῶς ἐργαζόμενοι πάντοτε διά τίς ἀθάνατες ψυχές, ὑπέρ ὧν ὁ Χριστός ἀπέθανεν πρῶτος (Πρβλ. Ρωμ. ε΄ 8).

Εἰδικώτερον :

Ὁ Ἐθνοῖερομάρτυρας Ἅγιος Χρυσόστομος, Μητροπολίτης Σμύρνης παρεδόθη ὡς ἐξιλαστήριον θῦμα εἰς τόν μαινόμενον κατ’ αὐτοῦ τουρκικόν ὄχλον, ὁ ὁποῖος δεινῶς προπηλακιζόμενος ἀνεσκολοπήθη βαναύσως καί ἐθυσιάσθη φρικτῶς τήν 27ην Αὐγούστου 1922 θυσιασθεὶς ὡς ἱερεῖο ἄμωμο καί ἐκούσιο, ἀπαξιῶσας νά δεχθῇ τήν προσφερθεῖσα εἰς αὐτόν διάσωσι διά τῆς φυγῆς, διότι ἐβάρυνε εἰς τήν ἀρχιερατική συνείδησι του ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: “*ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τήν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπέρ*

τῶν προβάτων” μόνον δέ “ὁ μισθωτός φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστί καί οὐ μέλει αὐτῷ περί τῶν προβάτων” (Ἰωάν. ι', 12-13).

Ὁ Μητροπολίτης Κυδωνιῶν Γρηγόριος πατήρ καί προστάτης διατελῶν τοῦ ποιμνίου του ἔσωσε πολλούς πιστούς φυλακισμένους καί μελλοθανάτους. Ἐφυγάδευσε δέ τό μέγιστο μέρος του ποιμνίου του εἰς ἀσφαλεῖς τόπους ἐκτός τῶν τουρκικῶν ὁρίων. Συγκακουχούμενος ὁ ἴδιος μετά τῶν περιλειπομένων Μικρασιατῶν ὠδηγήθη εἰς ἑξορίαν μαζί τους τόν Ὀκτώβριο τοῦ ἔτους 1922. Ἐνῷ δέ ῥηνήχθη λάκκος, διά νά θάψουν αὐτόν ζῶντα οἱ ἐχθροί, ἐξεψύχησεν ἐξ ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως, τελειωθείς ἐν Κυρίῳ τήν 3ην Ὀκτωβρίου 1922.

Ὁ Μητροπολίτης Μοσχονησίων Ἀμβρόσιος τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1922 ἐμαρτύρησε βασανισθείς διά πεταλώσεως τῶν ποδῶν καί κατατεμαχίσεως τοῦ σώματός του. Μαζί του συνεμαρτύρησαν καί οἱ ἱερεῖς καί ἄλλοι πιστοί τῆς Ἐπαρχίας του, “ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων (καί τῶν ὁδυνῶν) αὐτῶν καί τά ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν” (Ἀποκ. ιδ', 13).

Ὁ Μητροπολίτης Ἰκονίου Προκόπιος ἐτελειώθη κακουχούμενος ὀλίγον πρό τοῦ 1922 ἐκ τῶν πολλῶν δεινῶν τῶν ἐπισωρευθέντων ἐπ' αὐτοῦ καί τοῦ ποιμνίου του ὑπό τῶν Τούρκων. Ἐν μέσῳ τῆς τοιαύτης καταδυναστεύσεως τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ καί τῶν ποιμένων τοῦ λαοῦ του καί τῶν ἀπεγνωσμένων οἰμωγῶν τοῦ πιστοῦ λαοῦ παρέδωκε τό πνεῦμα του εἰς τόν Μέγαν Ἀρχιερέα καί Σωτῆρα Χριστόν, προμαχῶν καί συμπάσχων μετά τῶν στεναζόντων Ἑλλήνων Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολίας.

Ὁ Ἐπίσκοπος Ζήλων Εὐθύμιος φυλακισθείς ὑπό τῶν Τούρκων καί εὕρισκόμενος ἐν φυλακῇ ἀπό τοῦ ἔτους 1921 μετέδιδε εἰς τοὺς κρατούμενους Ἑλληνες Χριστιανούς μετά τοῦ ἀναστασίμου χαιρετισμοῦ καί τό μήνυμα τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως, ἐμψυχώνων, παρηγορῶν καί ἐνισχύων αὐτούς. Ἐνεκεν τούτου ὑφίστατο καθημερινῶς ἐπὶ 41 ἡμέρες πολυώδυνα μαρτύρια, ἐξ ὧν ὑπέκυψεν εἰς τόν θάνατον τήν 19ην Μαΐου 1921. Τίς τελευταῖες ἡμέρες ἔψαλλε μόνος τήν νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν, ὑπὲρ ἑαυτοῦ. “ Ἐπηκροῶντο δέ αὐτοῦ οἱ δέσμιοι ” (Πραξ. ιστ', 25). Μετετέθη εἰς τόν Κύριο ὡς Ἐθνομάρτυς καί Ἱερομάρτυς.

Τελοῦμεν τήν μνήμην αὐτῶν. Ἡ Ἐκκλησία, τό ζωντανό καί ἔνδοξο Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμᾷ τήν θυσίαν τῶν ποιμένων, τά πολυώδυνα βάσανα καί τίς κακουχίες ψάλλουσα: “ *Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων, ἅς ὑπέρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε καί πάσας ἡμῶν τάς ὀδύνας ἴασαι, Φιλάνθρωπε δεόμεθα* ”.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν.
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ.